

با وجود گذشت ۳ سال از پیوستن محدوده جمعیتی قرقی به شهر، مشکلات پابرجا، اعتراض اهالی را برانگیخته است

از طلابودن پشیمان گشته ایم

استادی

پاکدل، عضو شورای اجتماعی یکی از محله های محدوده قرقی یعنی محله شهید علی محمدی، نیز می گوید: چطور می شود که بولوار شهید ناصری در محدوده خیابان خواجه ربیع ظرف یک یا دو سال، دوبار آسفالت می شود اما بولوار حکمت که آسفالت مناسبی ندارد و پر از چاله های ریز و درشت است، هنوز روکش نشده است؟

اگر به خاطر زباله ها فرزندان ما سالک بگیرند، چه کسی پاسخ گوشت؟ هنگام عبور از کنار یکی از گاری های مستقر حمل زباله، با انباشت حجم زیادی از زباله در داخل و حتی بیرون از آن روبه روی می شویم. آن طور که مشخص است، خودروهای ویژه تخلیه این سطل ها چند روزی است که اصلا سراغی از آن ها نگرفته اند و حالا بوی

حاشیه نشینی یکی از معضلاتی است که شهرهای بزرگ ایران همیشه با آن درگیر هستند اما این مشکل زمانی که به مشهد می رسد، شکل دیگری پیدا می کند و کار به جایی می رسد که سران مملکت از جمله شخص رهبر معظم انقلاب و رئیس جمهور درباره این پدیده ابراز نگرانی می کنند و از مسئولان شهر مشهد می خواهند که برای حل مشکلات حاشیه نشینان این شهر اقدام کنند تا از بروز آسیب های اجتماعی پیشگیری شود. در منطقه ما نیز با گذشت سه سال از الحاق محدوده های جمعیتی قرقی و سیاسک به شهر، هنوز مشکلات بی شماری بر روی این مناطق، سایه افکنده است.

از سال ۱۳۹۲ قانون و مفهوم جدیدی به نام محدوده منفصل شهری، وارد ادبیات شهری مشهد شد که مطابق آن، سه روستای حاشیه شهر مشهد و شهرک تازه ساز مهرگان به محدوده شهری دارای منطقه ۳ افزوده شد اما با گذشت حدود سه سال از این الحاق، مردم این مناطق تازه به شهر پیوسته با مشکلات گوناگونی دست و پنجه نرم می کنند که با وجود اقدامات مثبت شهرداری برای رفع این مشکلات، باز هم حجم زیادی از آن حل نشده، باقی مانده است. آنچه می خوانید، گزارشی از این وضعیت است که خبر نگار شهرآرامحله در گفتگو با شهروندان ساکن در محدوده بولوار حکمت، واقع در محدوده جمعیتی قرقی و مدیر روابط عمومی شهرداری منطقه ۳ تهیه کرده است.

شهرداری در زمینه آسفالت این محدوده گله دارد، بیان می کند: سال قبل، ورودی حکمت ۳۲ را پیمانکار شهرداری آسفالت کرد تا دست کم در ورودی این معبر، خودروها به راحتی تردد کنند اما به سبب نبود زیرساخت مناسب، بعد از یک بارندگی، آسفالت نشست کرد و دوباره به وضعیت گذشته برگشت.

وی ادامه می دهد: خاکی بودن کوچه ها باعث می شود زمانی که باران یا برف می آید، آب در گودال های ناشی از تردد ها، جمع شود و وضعیتی را به وجود آورد که نه با خودرو و نه با پای پیاده، می توان عبور کرد.

یکی دیگر از شهروندان که متوجه گفتگوی ما می شود، جلو می آید و عنوان می کند: وقتی جزو محدوده شهری نبودیم، سالی یک بار دهیاری با کمک اهالی، کوچه را شن ریزی می کرد تا تردد راحت تر صورت بگیرد. اکنون شهرداری می گوید که آسفالت این منطقه باید مشارکتی انجام شود که ما نیز مبلغی را جمع و به حساب شهرداری واریز کردیم اما اکنون پس از گذشت شش هفته هنوز خبری از آسفالت نیست. اینجا فقط زمانی سروکله شهرداری پیدا می شود که کسی بخواند آجر روی آجر بگذارد و خانه ای بنا کند! در غیر این صورت هیچ خبری ازشان نیست.

سال قبل، ورودی حکمت ۳۲ را شهرداری آسفالت کرد تا خودروها به راحتی تردد کنند اما به سبب نبود زیرساخت مناسب، بعد از یک بارندگی، آسفالت نشست کرد

آسفالت: چیزی شبیه رویا

وارد بولوار حکمت که می شویم، یکی از موضوعاتی که نظرمان را جلب می کند، کوچه های خاکی این محدوده است؛ کوچه هایی که رفت و آمد را نه تنها برای افراد پیاده تقریباً ناممکن کرده است، بلکه عبور با خودرو آن هم به سبب وجود گودال های پر شمار، بسیار سخت به نظر می رسد اما اهالی این خیابان مجبور به عبور از این معابر هستند؛ زیرا به قول یکی از اهالی، راهی جز این وجود ندارد. رحیمی، یکی از اهالی بولوار حکمت می گوید: گاهی به دلیل حجم خودروهای عبوری از معابر خاکی این محدوده و بادهایی که هزار چندگاهی در بهار و تابستان می وزد، جرئت نداریم درو پنجره خانه مان را باز کنیم؛ چون خاک، تمام زندگی مان را فرا می گیرد. باقری، شهروند دیگری هم که از پیمانکار

